

— og det var Hensigten, at den skulde føre til — et politisk Forlig, over hele Vinen. Er det ikke Meningen, saa er der ingen Forskel paa den og den tidligere; men det vil have en vis Interesse at vide, om det er Meningen eller ikke; thi selvfølgelig er ens Stilling lige overfor Forhandlingspolitiken, i alt Fald den Maade, den føres paa, og dens Resultat meget forskellig, om Meningen blot er den: Vi forhauble uden nogen som helst Hensyn til de endelige politiske Resultater om de enkelte Reformers, der foreligge; thi i saa Fald vilde vi og i saa Fald vilde ethvert Parti staa paa sit Standpunkt, man vil ganske vist bøje sig mod hinanden, som man saa tidt har gjort; men man vil ikke gaa ind paa noget, som er stridende mod ens Anskuelse. Hvis derimod Meningen er, at dette er Begyndelsen til et politisk Forlig, kan man, ligesom man efter min Opfattelse gjorde i Hjør, komme til at finde det fornuftigt og rigtigt at gaa ind paa Ting, paa Resultater, som man i og for sig finder stridende mod sin Overbevisning om det rigtige; thi jeg er saa lidt en arg Provisorist, saa lidt har jeg tænkt paa at naale den provisoriske Fane paa min Maast, som det ærede Medlem fra Møen udtrykte sig, at for at komme til et politisk Forlig, for virkelig at komme ind i regelmæssige Tilstande, vilde jeg være villig til at strække mig meget vidt og ikke lidt videre; end naar der kun er Tale om de foreliggende Reformers, og det turde vel være, at der var andre, som i saa Henseende havde samme Anskuelse og Mening som jeg, vilde finde dette fornuftigt. Det ærede Medlem for Vestsø Amt's 3dje Valgkreds vil altsaa se, at jeg ikke er traadt op som Profet, naar jeg i Forgaaers tillod mig at htre den Tanke, at vi dog maatte til næste Aar kunde komme ind i Forligshandlinger og virkelig komme til Forlig. Jeg har kun udtalt det som en Tro, en Anskuelse om, at det virkelig maa være Meningen med den Forhandlingspolitikk, som man siger blev indledet i Hjør — det Udtryk er brugt fra forskellige Sider —. Nu har jeg ganske vist samtidig dermed ytret, at for at komme til et saadant Forlig, saa vil det være nødvendigt, at man indirekte i alt Fald anerkender meget af, hvad der er stet under den provisoriske Tilstand, og jeg har — henset dertil — særlig omtalt et af de Forslag, der ligge for paa det krigsministerielle Budget, nemlig Forslaget om Udvidelse af Kadrerne for Artilleriets Bedkommende for at skaffe det nødvendige Befalingsmandskab til den Fæstning, som nu ligger der. Jeg har ikke uvovet eller tilladt mig at raade den højtærede Krigsminister

med Hensyn til, hvilken Vej han skulde gaa, eller paa hvad Maade han skulde se at faa denne Bevilling gennemført, men jeg vil ikke nægte, at jeg betragter det som hans ubetingede Pligt og Skyldighed overfor Landet at faa den gennemført. Jeg vil gaa saa vidt her, at jeg vil sige: Jeg beklager, at et lignende Forslag som det, der her er optaget paa det krigsministerielle Budget, ikke ogsaa findes paa Marineministeriets Budget; thi jeg har ikke nogen Tvivl om, at der paa dette er Trang til et lignende Forslag i ligesaa høj Grad, som der er Trang til det Forslag, den højtærede Krigsminister har fremsat.

Det ærede Medlem fra Røge (Hørup) udtalte, at selv om jeg skulde faa Ret, selv om vi skulde komme til et Forlig, vilde det dog ikke være noget afgørende. Han var vis paa, at Folket, selv om man vilde holde sig i Ro i nogen Tid, dog vilde stille sine Krav igen, sine parlamentariske Krav, de Krav, som det nu ikke har kunnet faa gennemført denne Gang. Det er muligt, at det ærede Medlem har Ret i saa Henseende. Naturligvis er blot det, at vi komme til et Forlig om Finansloven, ikke afgørende for, at en Konflikt ikke kunde indtræde igen, men jeg maa dog sige, at der vil vel næppe være nogen særlig stor Interesse eller Øyst fra nogen Side til atter at komme ind i Konflikten, men Muligheden er der ganske vist. Hvis Muligheden skulde tages bort, maatte vi komme til en Grundlovsforandring, noget, som den høje Regering i øvrigt tidligere har foreslaaet dette Ting. Selv om denne ikke var bleven vedtagen, saaledes som den blev forelagt, men kun var bleven benyttet som et Grundlag for en Forhandling, saaledes at man var kommen til Enighed i den Retning, vilde paa den ene Side Fordringen om, at al Magten skulde samles i denne Sal, være affaaeren for bestandig, men paa den anden Side være ogsaa — menneskelig set — finansprovisoriske Tilstande affaaerne for bestandig. Det samme ærede Medlem talte om de to andre Provisorer, som jo endnu ere opretholdt, nemlig Gendarmprovisoret og Presseprovisoret, og han opfordrede Regeringen til snarest muligt at affastte dem. Jeg skal ikke udtale mig om det politisk rigtige eller urigtige i nu at opheve disse 2 Love, det vilde ikke være mig nogen Sorg at se dem ophævede, jeg tror, at man kunde undvære dem, men jeg vil dog henstille til ærede Medlemmer, om det dog ikke var fornuftigt efter de Erfaringer, der nu ere gjorte — naar jeg f. Eks. begynder med Gendarmprovisoret — at søge en Overenskomst mellem begge Ting og Re-